Laudate nomen eius quoniã
ſuauis eſt dominꝰ in eternum
mia eiꝰ et uſqꝫ i generatõe ⁊ ge
neratõnem ueritas eius.

Laudate no. eiꝰ. nũc et i futuro qꝛ dum
laudaẗ dulceſcit. vñ ſbdit. qm̃ ſu. ẽ do.
et i eter. mia eius. et qꝛ hic liberat. et in
futuro coronat.. et vſqꝫ in generatõe. et
gene. i. in omnẽ generatõꝫ vel in ẗrena
generatõe et celeſti i vna que parit mor
tales. in alẗa que parit et nos: eſt vitas
eius implens ꝓmiſſa. ·C·

Pſalmus ipſi dauid.

Psalmꝰ ipſi dauid. Ps iſte cen
teſimꝰ eſt. et ſicut centenarius
perfectus numerus eſt: ita iſte
pſalmus continet et docet formã ꝑfecte
ſanctitatis. Hic em̃ docemur bona ap-
petere. mala renuere. que eſt ꝑfecta con
uerſatõ vite. Et quia omne bonum no-
ſtrum deo attribuendum eſt. ideo titu-
lus habet ipſi dauid. et eſt ſenſus. Pſal
mus iſte attribuiẗ ipſi dauid id eſt chri
ſto vt hoc totum qđ hic docemur vtu-
tibus chriſti appliceẗ. nihil illi terreno
regi. et cantat hic chriſtus: et nos in illo
Hec em̃ nox competit capiti et corpori.
Agit autem de miſericordia et iudicio.
Intentõ monet bona appetere. ⁊ ma
la renuere. Modꝰ tripticꝰ eſt ps. Primo
de mia et iudicio ꝓpõit. Secũdo expo-
nit que ſit via imaculata ibi Perambu
labã. Tercio dicit quis ſit finis maloꝝ.
ibi. In matutino. De mia ergo et iudi-
cio ꝓponẽs ait chriſtꝰ i mẽbris. C.

Miſericordiam et iudici-
um: cãtabo tibi domie.

Domie cantabo. id eſt iocunde
annunciabo: miſericordiam que modo
eſt. et iudicium: quod erit in futuro: et
hoc tibi. id eſt. ad tuum honorem. qui
vtroqꝫ laudabiliter vteris. Nemo ergo
de miſericordia dei preſumat ad impu-
nitatem. quia eſt ei iudicium. et nemo i
mutatus in melius iudicium timeat. qꝛ
precedet miſericordia. hec ſemꝑ ſimul i
co ſunt. Deus em̃ nec in bonitate mie ꝑ
dit iudicij ſeueritatem: nec in vĩdicãdo
cum ſeueritate amittit miſericordie bõi
tatem: ſed et ꝑ tempora hec duo diſtin-
guunẗ ſm̃ effectus. Mia em̃ nunc omni
bus offertur. et multipliciẗ exhibeẗ. Iu
diciũ aũt in futuro. Hic em̃ eſt tempus
mie cum dei patiẽtia. peccãtes ad peni-
tentiaꝫ adducit. et bonis et malis bona
temporalia preſtat. In futuro autem tẽ
pus iudicij: cum vnicuiqꝫ ſm̃ ſua meri
ta reddet. Hec duo mutua ſocietate ſibi
iunguntur. In his breuiter omnia ope
ra dei includit. et hic ẽ premiſſa cã qua
re ſic ſe habet ſicut poſtea ſbdit cũ ait.

Pſallã ⁊ intelligã i uia imacu-
lata: quãdo uenies ad me.

Pſal. et ĩtel. Q. d. cãtabo miaꝫ et iudici
um. et ꝓpẗ hec duo ego pſallã. i. i hy
laritate bñ opabor. et ĩtelli. qñ veni. ad
me. i ſcdo aduentu. vel i obitu ẽ qꝫ. ego
dico poſitus: in via ĩmaculata. Pſal-
lere em̃ eſt id ẽ in hylaritate operari. et i
telligere non potes niſi i via imaculata
ſed in ea intelligitur. quãdo ad nos ve
niat deus. Vel ita. Ego pſal. ⁊ ĩtel. exñs.
in via imacu. nõ mutaẗ ſẽſus. pſal. et in
tel. ꝑ hoc. qñ id ẽ qꝛ: ve. ad m. i. opa tua
pſal. et itel. Vel ita. Pſallã. i. hylariter
opabor. ⁊ ꝑ hoc intelligã. Hoc em̃ dat
pſallere vt intelligã mente quod oculis
non patet. id eſt credam ꝙ veniet: queꝫ
iſte tantũ deſiderat. et hoc ẽ. Intelligaꝫ
dico: qñ ve. ad m. ꝑ carnẽ i primo aduẽ
tu. venies dico in via imacula. qꝛ mun
dũ ſine peccato tranſiliuit.

Perambulabam in innocen-
tia cordis mei: i medio domꝰ
mee:

Perambu. Scđa ps vbi expõit que ſit
via immaculata. Q. d. pſallam et intelli
gã i via immaculata añ etiã ꝙꝫ intellige
rẽ. ꝑambu. ⁊ c. vel ita cõti. que ẽ via im
maculata: ea ẽ inocẽtia. vñ ſbdit. ꝑam.
i innocẽtia. Q. hec via imaculata ab in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nocentia incipit. et ibi ↄſumat. nõ ẽ op' multis verbis. innocens eſto. et perfeciſti iuſticiam. Sed duobus modis nocet homo. ſi facit miſerũ. vel ſi deſerit miſeꝝ. Innocens vero eſt. qui nec ſibi. nec alijs nocet. vnde iſte ait. pambu. vel deambula. Q. ampla via. i inno. cor. m.' Anguſtias em̃ patitur omnis malicia. ſola innocentia lata eſt vbi deambulet. Q. ſpaciãdo. hec: ſunt dambulatoria ſacerdotũ in ezechyele. Deinde exponit qd dixerat. ſ. pambu. in med. do. mee. i. cordis mei. in quo quiete habitat bene ↄſcius. Alij aũt foras pelluntur. Q. a fumo. vel ſtillicidio. vl' mala vxore. et in nugis extra qͤ ſcunt. ⁊ de his qui foris ſunt. circa corp' delectant. qꝛ nõ eſt illis bñ intus.' vnde gaudent in ↄſcia ſua. vel in pſona chriſti hoc poteſt legi ſic. Q. d. que eſt via imaculata? Innocentia. et ego pambu. in innocẽti. cor. m'. Q. tranſitoria. ñ queſiui. ſꝫ cucurri. viã mũdi. exiſtens. in medio. do. tue. Alia littera. i. eccl'e in cuius medio exiſto. Q. exemplo oium' Innocẽtia hoc poteſt. vt faciat cũ habitare in medio dom' dei. q. honorabile exẽplũ alioꝝ.

Non ppponebã añ oculos meos rem iniuſtã: facientes preuaricatões odiui.

Non ppone. ⁊c.' Innocentiã p partes expõit. pmo dicit. qꝛ nil hẽt cũ malis ſic Non, ppo. rẽ. iniu. añ. o. m. ⁊c. vſqꝫ ocli mei. vbi dicit. qꝛ pars eſt ei cũ iuſtis. et d inde dicit. ꝙ verſutias diaboli de corde fugat ibi. In matuti. ⁊c. q. pamb. in ĩno. hac vtiqꝫ. dicit totus chriſtus. ꝙ non, ppo. añ. o. m. rẽ iniu'. i. ñ diligebã rẽ iniuſtam. nec placuit mihi iniuſticia alterius facien. preuari' Expõit rem iniuſtã. Q. ñ diligebã rẽ iiuſtã. ſꝫ potius faciẽtes. preua'. i. eos q̄ legem dei ñ faciũt. ⁊ſi in eccl'a ſint odiui'. i. a me repuli preuaricatores ſꝫ ñ hoies. i. ñ ex eo qd ſunt hoies. ſed qꝛ preuaricatores. Deinde expõit quos dicat preuaricatores ſubdens:

Nõ adheſit mihi cor puũ: dcl inãtẽ a me malign̄ ñ ↄgnoſcebã

Non adheſit mihi cor pra'. i. qui preuaricat corde. Q. nõ ↄſenſi nõ rectis. decli. a me malig'. i. hereticũ hoiez. qui a catholicis diſſentit. et qui a rectis ſenitis deuiat. nõ agnoſcebã'. i. nõ approbabã ñ mihi placebat. ⁊ qꝛ ſi ſignati ſint nobiſcũ ſacramẽtis nõ tñ veri ſunt. Uel ñ adhe. mi cor prauũ'. i. cor tortũ. qd habet. qui nõ vult oia que deus vult. ſꝫ etſi timet infirmus. qd preſignauit timẽs Jeſus tñ ſbdat ſe deo. dicens cũ chriſto. tráſeat a me ca. i. fiat tñ volũtas tua. vitet ergo mala quantũ põt. etſi ñ poteſt. ſbeat. ſequit. ⁊ nõ ↄgno. mal. dcli' Decliat ois q̄ diſſilis eſt a me' quẽ ꝑus eis ,pꝑoſui imitandũ:

Detrahentẽ ſecreto proximo ſuo hunc perſequebar.

Detrahentẽ ,primo ſuo ſcire' palã nõ audet dtrahere. q̄ falſa tenet. hũc pſequi ne hoc ageret. Sequitur.

Supbo oculo ⁊ inſatiabili corde: cum hoc non edebam.

Supbo oclo'. i. cũ tumido corde. et i ſati. corde. i. cum auaro. cum hoc. notabili nõ edebã' corpalia: vl' ſpũalia. ad litterã. taliũ ↄſortiũ vitauit' vel poti' ſpũal'r hoc accipiendũ eſt. Nam ⁊ Jeſus cũ ſupbis ↄuiuatus legit. vt cũ phariſeo qñ venit ad eũ peccatrix mulier maria. et nos quoqꝫ abſtinemus a ↄuiuio fratrũ notabiliũ. vt corrigant. facimus hoc plerũqꝫ et ,ppter medicinã. ſed cum extraneis nil' tis edimus. vt cũ paganis. ⁊ cũ alijs impijs atqꝫ ſuperbis. Quid eſt ergo qd ait cũ ſupbo nõ edebam. et cum inſatiabili. cor: habet epulas ſuas cor ſupbum et inſatiabile. vnde paſcit. ſed nõ reficit. Epule ei ſupbi cordis. qd ẽ iſatiabile. eſt inuidia. Supbia em̃ mater eſt iuidentie. que paſcitur. et gaudet alienis malis. ſed nõ ſatiat. hoc ergo cibo ſupbie ⁊ inuidie inigtatis. ñ paſcit iuſtus. ſꝫ paſcit cibo iuſticie. vñ beati q̄ eſuri. et ſit. iuſ. ⁊c. ⁊ hoc ẽ: Supbo. oc. et iſa. cor. cũ hoc ñ ede. i. nõ paſcebar nec dlẽtabar ſrbie eplis ⁊ iuidie

Oculi mei ad fidles terre ut ſedeant mecũ: ambulans in uia immaculata: hic mihi miſtrabã.

Oculi mei ad fi.ter. Hic exequit̄ alterā ꝑ
tez innocentie. ſcz ꝙ cū iuſtis habet ꝑtē.
Q.d.cū talibus nō edebas. vñ ergo pa
ſcebaris? Ecce oculi mei cordis erant ad
fi.i.fideles placuerunt mihi dicit iuſtus
generalis. Fideles dico ter.i.degentes in
terra vbi ſūt tot illecebre vñ maior coro-
na ē eis. Vel ad fi.ter.i. qui ꝑ totū mun
dū ſūt vt ſe.me. ſcz in vnitate fidei mecū
ꝑmaneant. Vel ſe.me. vt ꝑticipent me-
cū regno eterno. Sequit̄.in ꝑſona eiuſdē
iuſti am.in via ima: hic mi.nō alius mi.
Ad lr̄am. Maxie ꝯuenit hoc ſacerdotibꝰ:
vt prauis nō cohabitent.ſed.

Nō habitabit ī medio domus mee qui facit ſupbiā: qui loquitur iniqua ñ direxit in ꝯſpectu oculoꝝ meoꝝ. Qui fa.ſup.i.quilibz
ſupbus nō ha.in me.do.me. Ad lr̄am.
hoc dicit ne videat̄ approbare quos ha
bet familiares ſi mali ſint. Vel in ꝑſona
Chriſti poteſt dici. Oculi mei ad fi.terr.
hoc nē mutat̄ vt ſe.me. ſup.xij.ſedes iu.
xij.tri. Iſ.i.vt iudicēt mecū. Sequit̄.am
bu.in vi.im. hic mini.euangeliū mi.nō
ſibi.nō querens que ſua ſūt ſed Chriſti.
Sed qui fa.ſup? Nō ha.in me.do.mee:
.i.in corde meo vbi mitis et quietus ha-
bitat mihi placens. Supbus vero inō re
ſilit.vel. Nō ha.in me.do.mee.i.eccleſie
etſi eīm aliq̄ndiu tolleret̄ gr̄a correctōnis
nō tñ preminet meritis nihil poteſt.nō ē
in pp̄lo meo granū ſed palea. Sequit̄.ex
ꝑſona totius Chriſti.qui lo.ini.i.quili-
bet maledicus nō dire.in ꝯ.ocu.me.qz
etſi apud ſe et apud ſtultos: apud me tñ
nō eſt glorioſus.

In matutinō interficiebā omnes peccatores terre: ut diſꝑderem de ciuitate dñi omnes operantes iniquitatē. In matuti. Ter-
cia ꝑs vbi oñdit quis finis ſit maloꝝ.et
loquit̄ hic Chriſtus. Et nō qz iā enūe-
rauit ſupius ꝙ ei nō adheſerūt niſi boni
q.q.aliq̄s.d.qz tibi nō adherēt niſi boī
Cur ergo malos in tua ciuitate tanto tē-
ꝑe tolerasti? Rñdet̄.qz tp̄s miſericordie
ē.mō nox ē.nōdū oīa ſūt manifeſta.et in
hac nocte abūdant tentatōnes in q̄ ꝑtrā
ſeūt beſtie ſilue. et catuli leonū.i.diabo
li querūt ſibi eſcā a deo ſcz vt tentent fide
les. Vñ dñs ait diſcipulis. Sathanas ex
petiuit vos vexare ſic̄ triticū. Ab homīe
triticū nō manducat̄ niſi ꝓmo ꝯterat̄ vt
panis fiat. Sic neminē manducat diabo
lus niſi ꝓus ꝑ tribulationē ꝯtriuerit. In
hac ergo nocte parco: tolero: corrigo: ſz
In matu.i.cū dies iudicij aduenerit et e-
rūt oīa aꝑta que mō ſunt occulta.dū ne
ſcit̄ q̄lis poſt erit.qui mō bonus eſt vel
malus interfi.om.pec.ter.i. mittent̄ ma
li in ignē eternuz qz mō idō tolerant̄ mali
a longanimi vt corrigant̄: qḋ ſi nō fecerint
tp̄e miſericordie qḋ mō eſt.poſt interficiēt̄
et hoc ē qḋ ait. In mat.interfi.om.pec.
ter.i.in iudicio mittā malos in ignē eter
nū.quare? vt di.om.opa.ini.de ci.do.
.i.de ſocietate eccleſie. Nō eīm in ea ſunt
ſed eis ꝑcit̄ qz tp̄s ē miſericordie.ſed tp̄e
iudicij ſeꝑabunt̄. Ecce finit̄ pſal.in eo vñ
incepit miaz.et iudiciū cantabo tibi do.
hoc etiā iuſto ꝯuenit qui preuidet hoc fu
turū.et idō ſic ſe hz ſic̄ ſupra dixit.et ē. In
ma.int̄.om.pec.ter.i.preuidebaz oīes
malos interficiēdos.ita vt diſꝑ.i.viderē
diſꝑdendos om.op.ini. Vel aliter po-
teſt dici in ꝑſona iuſti. Oñdit̄ hic tercia
ꝑs innocentie. poſt vitatos nempe ma-
los iuſtus ad ſe reuerſus addit.ꝙ ſugge
ſtiones demonū de corde ſuo expulit.q.
nō tm̄ hoīes malos vitaui ſed etiā vicia
declinaui: qz in ma.i.in initio ſuggeſtio
nis qñ quaſi crepuſcula tentationū inci
piūt apparere interfi.orōne qua debent
eiici ne creſcāt om.pec.ter.i.demones q̄
omnē carnē faciūt peccare.ita interficie-
bā vt diſꝑ.om.op.ini. .i.omnes imiſſi-
ones vel ſūmiſſiones diaboli de ci.do.
Ciuitas dei eſt anima iuſti.vñ diabolus
diſpergit̄ et remouet̄.

Pſalmus. CI.

Oratio pauperis cum anxiaretur: et in conſpectu dñi effudit precem ſuam.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Oratio paupis cũ anxiaret᷑ ⁊ i ↄſpectu dñi effudit precẽ ſuã.

Oratio pauperis cum anxi
aret᷑. et in conſpectu domi-
ni effudit precem ſuam.
Iſte eſt quintus pſalm⁹ pe-
nitentie. et q̃rtus qui orõ dicit᷑. Paup
vÕ de quo agit titulus. chriſt⁹ ẽ. qui cuꝫ
eſſet diues. de⁹ apud deũ. ꝑ quẽ oĩa ⁊ fcã
ſũt. fcũs ẽ paup ſꝫm formã ſui. ſꝫ paupi
or ẽ i mẽbris. quoꝝ egeſtati ſuã addidit
pauptatẽ. vt eis ſuas coĩcaret diuitias
vbi eñi ſe paupauit. mẽbra ditauit. in q̃
bus ſũt etiã penitẽtes. quos i ſe trãſfigu
rãs. id ẽ i quoꝝ pſona loquẽs dicit. Ci
nerẽ tãq̃ꝫ panẽ mãducabã. Nõ eñi i ea e-
geſtate erat. vt hec in ſua perſona dicere
poſſet. ſed in mẽbris. Ecce quõ ↄtẽpant᷑
tã ima. q̃ꝫ alto. id ẽ vniõe vocis ↄiũgũt᷑
mẽbra capiti. Sicut eñi ſũt duo i carne
vna. ſic et in voce vna. Sicut etiã a pro
pheta eſaia ſpõſus et ſpõſa dicit᷑ his vꝰb
Sicut ſponſo alligauit mihi mitrã. et ſi
cut ſponſã iduit me ornamẽto. Spõſus
dicit᷑ ꝑpter caput. et ſpõſa ꝑpter corp⁹
dicit᷑. nec tñ mutat᷑ vox vel pſona. Chri
ſtus ergo paup in nobꝰ. et nobiſcũ. et ꝑ-
pter nos. Hic orat in pſona penitentis
ſuã dilectionẽ et cauſã dilectionis reco-
gnoſcẽtiſ. ⁊ a peccatis libari. atꝫ i pꝰſtinũ
ſtatũ reſtitui petẽtis. et eſt ſenſus. Pſal-
mus iſte eſt. oratio pauperis. id ẽ chri-
ſti qui eſt pauper. et in ſe et in membris
in quorum perſona loquitur. oratio di
co habita. dum anxiaretur in miſeriis i
quas deiectus eſt. per peccatum primi
hominis. et vt eas euaderet. effudit pre-
cem ſuum in conſpectu domini. ꝑ queꝫ
ſoluꝫ poteſt liberari. ¶ Intentione: mo
net omnes ſuam aduertere miſeriam. et
petere dei miſericordiam. Modus quat
tuor ſunt partitiones. Prima pars eſt
captatio deprecatiua. Secunda: flebi-
lis narratio. ibi. Quia defecerunt. Ter-
cia pars eſt certitudo impetrandi veniã
ibi. Tu autem. Quarto dicit qđ de ſua
breuitate tranſeat ad eternitatẽ. ibi. Re-
ſpõdit ei. Et quia in titulo tria memora
uit ſcilicet orationem. paupertatem. an-
xietateꝫ: ſingula ſuis locis exequuturus
ab oratione incipit dicens:

DOMINE exaudi ora tionem me am: et cla- mor meus ad te ueni- at.

Domine exaudi orationem meam. Ecce
oratio. Deinde repetit. et clamor meus
Ecce oratio creuit in clamorem. ad te
veniat. Non obſtet mihi nubes pecca-
catorum. que iniquis obſiſtit. Unde hie
remiam. Opposuiſti nubem ne tranſeat
oratio. Ideo autem geminatur oratio
quia in geminatione iſta affectus peni-
tentis oſtenditur. Et eſt hic figura epy-
nome: ꝑ tres vꝰſus. i. crebra repetitõ ſnie

Non auertas faciem tuã a me in quacunque die tribulor in clĩa ad me aurem tuam.

Non auertas. et cetera. Et quia oro et
clamo. da aurem. da facieꝫ preſertim: q꞉
tribulor et inuoco. ⁊ hoc ẽ quod ſequit᷑
Non auertas a me penitente. ſed a pecca
tis. faciem tuam. Reſpuis quidem mu-
nus iniquorum. ſed non penitentiã de-
uotorum. et inclina ad me. id eſt mihi
humili. aurem tuaꝫ in quacunq̃ꝫ die tri
bulor. Hoc ideo dicit. quia in mẽbris
non vno tantum. ſed oĩ tpe tribulat᷑. Et

In quacunq̃ꝫ die inuocauerõ te: uelociter exaudi me.

Uelociter exaudi me. quia non iam ter-
ram terrenus. ſed celum redemptus pe-
to. cui deſiderio dicis. Adhuc te loquẽ-
te dicam. Ecce aſſum. Exaudi dico. in q̃
cunq̃ꝫ die inuocauero te. Hoc ideo di-
cit. q꞉ in oĩbus fidelib⁹ et oĩ tpe inuocat.

Quia ↄfecerũt ſicut fum⁹ dieſ mei: ⁊ oſſa mea ſicut cremiũ a- ruerunt.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf